

BISBAT DE LLEIDA Full Dominical

ANY XLI ■ NÚM. 31

4 D'AGOST DE 2013

www.bisbatlleida.org / Aportació voluntària: 0,30 €

DIUMENGE XVIII DE DURANT L'ANY

▶ Lectura del llibre de l'Eclesiastès (Coh 1,2;2,21-23)

Vanitat i més vanitat, deia el Portaveu-del-poble, vanitat i més vanitat, tot és en va. Després que un home s'ha esforçat a treballar amb coneixement, traça i eficàcia, ho ha de deixar tot a un altre que no s'hi ha esforçat per res. També això és en va, i és una gran dissort. Perquè, de fet, què en treu l'home de tot esforç i de tot el neguit amb què treballa sota el sol? Passa els dies en el desfici i en les penes de la seva servitud, i de nit el seu cor no descansa. També això és en va.

▶ Salm responsorial (89)

R. *Al llarg de tots els segles, Senyor, heu estat sempre la nostra muralla.*

Vós feu tornar els homes a la pols / dient-los: «Torneu-vos-en, fills d'Adam». / Mil anys als vostres ulls / són com un dia que ja ha passat, / com el relleu d'una guàrdia de nit. R.

Quan preneu els homes / són com un somni en fer-se de dia, / són com l'herba que s'espiga: / ha tret florida al matí, / al vespre es marceix i s'asseca. R.

Ensenyeu-nos a comptar els nostres dies / per adquirir la saviesa del cor. / Calmeu-vos, Senyor, què espereu? / Sigueu pacient amb els vostres servents. R.

Que el vostre amor no trigui més a saciar-nos / i ho celebrarem amb goig tota la vida. / Que l'amabilitat del Senyor, el nostre Déu, / reposti damunt els seus servents. / Doneu encert a l'obra de les nostres mans. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-5.9-11)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra. Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

Per tant, feu morir allò que us lliga a la terra: fornicació, impuresa, passions, mals desigs i l'amor al diner, que és una idolatria; no us enganyeu els uns als altres, vosaltres que us heu despulat de l'home antic i del seu estil d'obrar, i us heu revestit del nou, que es renova a imatge del seu Creador i avança cap al ple coneixement.

Aquí ja no compta ser grec o jueu, circumcís o incircumcís, bàrbar o escita, esclau o lliure, sinó que Crist ho és tot, i és de tots.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Lluç (Lc 12,13-21)

En aquell temps, un de la gent digué a Jesús: «Mestre, convenceu el meu germà que es parteixi amb mi l'herència». Jesús li contestà: «Bon home, qui m'ha encomanat a mi que fes de jutge o de mediador entre vosaltres?» Llavors digué a tothom: «Vigileu! Guardeu-vos de tota ambició de posseir riqueses, perquè ni que algú tingué diners de sobres, els seus béns no li podrien assegurar la vida.»

I els ho explicà amb una paràbola: «Un home ric va treure de les seves terres unes collites tan abundants, que no tenia on guardar-les. Tot rumiant, es va dir: Ja sé què faré: tiraré a terra els meus graners, en construiré de més grans, hi guardaré tot el meu gra i les altres mercaderies meves i em diré a mi mateix: Tens reserves per a molts anys: reposa, menja, beu, diverteix-te. Però Déu li digué: Vas errat! Aquesta mateixa nit et reclamen el deute de la teva vida i tot això que volies guardar-te, de qui serà? Així passa amb tothom qui reuneix tresors per a ell mateix i no es fa ric als ulls de Déu.»

▶ Lectura del libro del Eclesiastés (Coh 1,2;2,21-23)

¡Vanidad de vanidades, dice Qohelet; vanidad de vanidades, todo es vanidad! Hay quien trabaja con sabiduría, ciencia y acierto, y tiene que dejarle su porción a uno que no ha trabajado.

También esto es vanidad y grave desgracia. Entonces, ¿qué saca el hombre de todos los trabajos y preocupaciones que lo fatigan bajo el sol? De día su tarea es sufrir y penar, de noche no descansa su mente. También esto es vanidad.

▶ Salmo responsorial (89)

R. *Señor, tú has sido nuestro refugio de generación en generación.*

Tú reduces el hombre a polvo, / diciendo: «Retornad, hijos de Adán.» / Mil años en tu presencia / son un ayer, que pasó; / una vela nocturna. R.

Los siembras año por año, / como hierba que se renueva: / que florece y se renueva por la mañana, / y por la tarde la siegan y se seca. R.

Enséñanos a calcular nuestros años, / para que adquiramos un corazón sensato. / Vuélvete, Señor, ¿hasta cuándo? / Ten compasión de tus siervos. R.

Por la mañana sácianos de tu misericordia, / y toda nuestra vida será alegría y júbilo. / Baje a nosotros la bondad del Señor / y haga prosperar las obras de nuestras manos. R.

El culte al diner: *El banquer i la seva esposa*, de Quentin Matsys (1466-1530). Museu del Louvre (París)

▶ Lectura de la carta del apòstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-5.9-11)

Hermanos: Ya que habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde está Cristo, sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto, y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida nuestra, entonces también vosotros apareceréis, juntamente con él, en gloria. En consecuencia, dad muerte a todo lo terreno que hay en vosotros: la fornicación, la impureza, la pasión, la codicia y la avaricia, que es una idolatría. No sigáis engañándoos unos a otros. Despojaos del hombre viejo, con sus obras, y revestíos del nuevo, que se va renovando como imagen de su Creador, hasta llegar a conocerlo. En este orden nuevo no hay distinción entre judíos y gentiles, circuncisos e incircuncisos, bárbaros y escitas, esclavos y libres, porque Cristo es la síntesis de todo y está en todos.

▶ Lectura del santo evangelio según san Lucas (Lc 12,13-21)

En aquel tiempo, dijo uno del público a Jesús: «Maestro, dile a mi hermano que reparta conmigo la herencia.» Él le contestó: «Hombre, ¿quién me ha nombrado juez o árbitro entre vosotros?»

Y dijo a la gente: «Mirad: guardaos de toda clase de codicia. Pues, aunque uno ande sobrado, su vida no depende de sus bienes.»

Y les propuso una parábola: «Un hombre rico tuvo una gran cosecha. Y empezó a echar cálculos: «¿Qué haré? No tengo donde almacenar la cosecha.» Y se dijo: «Haré lo siguiente: derribaré los graneros y construiré otros más grandes, y almacenaré allí todo el grano y el resto de mi cosecha. Y entonces me diré a mí mismo: Hombre, tienes bienes acumulados para muchos años; túmbate, come, bebe y date buena vida.» Pero Dios le dijo: «Necio, esta noche te van a exigir la vida. Lo que has acumulado, ¿de quién será?» Así será el que amasa riquezas para sí y no es rico ante Dios.»

COMENTARI

Aquest món passa

Una característica de l'evangeli de Lluç és la seva sensibilitat envers els pobres i la seva maliança enfront les riqueses. La narració evangèlica d'aquest diumenge ens mostra la postura de Jesús envers els béns de la terra. Davant d'una disputa familiar per mor d'una herència, Jesús expressa de forma clara el seu advertiment: Vigileu! Guardeu-vos de tota ambició de posseir riqueses... perquè els béns no li podrien assegurar la vida. Aquest ensenyament és il·lustrat amb una paràbola.

La paràbola posa l'exemple d'un propietari que davant d'una gran collita només pensa en el benestar que

en traurà durant els propers mesos. Jesús ho considera un error, perquè aquesta vida passa i no és definitiva. Déu mateix ens pot demanar la vida a cada moment, donat que l'existència humana és fràgil i inconsistent.

En aquest sentit, Jesús comparteix en part la postura de Cohèlet en el fragment d'aquest diumenge. El treball és necessari per al desenvolupament de la vida; comporta, però, també esforç i desfici, perquè el cor no arriba a descansar-hi mai del neguit de viure.

Treballs, propietats, riquesa són béns necessaris per a la vida humana i el seu benestar, aporten seguretat i ajuden a construir el futur de les famílies i dels pobles.

Tot s'espantilla, però, quan posem aquestes realitats en el més pregon del nostre cor i les convertim en el

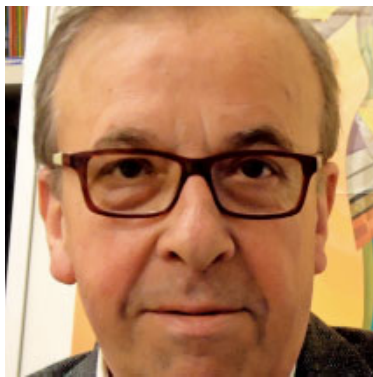
sentit de la nostra existència. Des d'una perspectiva no creient pot semblar normal i, fins i tot, assenyat. Des de la perspectiva de Jesús i del seu Evangeli constitueix un error i una nicesia perquè posem la nostra esperança en coses que tard o d'hora s'acaben i no perduren.

La veritable riquesa és aquella que es construeix als ulls de Déu, i que ens ha anat presentant l'evangelista Lluç en els episodis dels diumenges anteriors: la compassió envers els necessitats, l'escolta de la paraula de Jesús i la pregària confiada al Pare bo.

Tant de bo que aconseguíssim de ser milionaris de tot això!

Jordi Latorre, SDB

ENTREVISTA

▶ **JOAN MARTÍ LLOBET**

L'altra crisi

En Joan Martí és voluntari de l'ONG Mans Unides des de 2008. Els tres darrers anys ha estat membre del Departament de Parròquies d'aquesta entitat, que lluita per eradicar la fam i la pobresa al món a través de dues línies de treball: finançament de projectes de desenvolupament al Tercer Món i sensibilització de la població. Des del 6 de juny, en Joan Martí és el president de la Delegació de Barcelona per als propers tres anys.

Com viu el nomenament?

Per a mi és un repte, un demostrar i demostrar-me que quan intentes ser instrument ets capaç de portar-ho a terme. Ens toca a nosaltres, que disposem de més recursos que ells, compartir el que som i el que tenim perquè aquest do generós té, per la gràcia de Déu, un poder sorprenentment multiplicador.

Quins objectius es marca?

Vull que la nostra sigui una Delegació de gent agraïda, participativa, alegre; i amb aquestes virtuts farem que els resultats de les nostres tasques siguin més positius. L'altre objectiu és aprofitar al màxim les sinèrgies amb altres moviments i organitzacions, perquè creiem que junts multiplicarem en els nostres resultats.

La crisi, com està afectant els més pobres?

A ells directament no els afecta gens. Nosaltres aquí podem passar gana, però ells allà moren de fam. La seva crisi no és actual: és permanent, des que neixen! És la crisi de valors nostres que fa que no els ajudem com hauríem de fer-ho. Malgrat tot, la nostra societat és conscient i generosa amb Mans Unides: els ingressos del sector privat per finançar els projectes de desenvolupament de 2012 són els mateixos que els de 2011.

Oscar Bardají i Martín

FAMÍLIA I VACANCES

La convivència en temps de vacances

El temps de vacances és un temps necessari per refer les forces perdudes durant l'any. L'estiu és també un temps que el podem i devem dedicar a les persones que més estimem, els membres de la nostra família, perquè fàcilment durant l'any, per mil raons, no ho fem.

Però és realment així? Hi ha mares de família que temen les vacances i esperen que aviat retorni la normalitat del temps escolar. La raó és molt senzilla: la casa a les vacances es torna, per moltes raons, un lloc de més feina. Els fills que entren i surten trencant tot ordre i horari, la vida social amb els amics amb els quals es vol quedar bé, les activitats fora de programa que trenquen l'ordre i la pau desitjada, etc. Els sociòlegs, per d'altra banda, han detectat un fenomen curiós: durant l'any, les preocupacions i la feina no deixen gaire espai a la convivència conjugal. No és estrany, per tant, que durant el temps de vacances apareguin tensions conjugals perquè no s'està acostumat a conviure tant de temps amb l'altre. Sembla que s'envaeixin mútuament l'espai de llibertat que amb el temps han conquerit.

Tanmateix, el temps de vacances pot ser un temps molt enriquidor. En primer lloc hauria de ser temps de vida de família i no de dispersió. De convivència i no d'activisme salvatge. De saber trobar temps per passejar, tot dialogant, amb el marit o muller, per retrobar la serenitat, el silenci i la pau enlloc del soroll i l'activisme. Moment d'elevat un xic l'esperit enmig del materialisme que ens envaeix; de pregària perquè durant l'any no en tenim temps o no el sabem trobar. Moment de fer memòria de la vida de família, de posar en comú la pròpia història i conèixer la dels altres, a cops, sorprenentment, molt desconeguda.

Dr. Manuel Claret
Delegat de Pastoral Familiar

LES NOVES ESPIRITUALITATS

Transcendir Babel

Estem tan acostumats a llegir la història de la torre de Babel com un dels múltiples relats recollits a la Bíblia que potser no ens hem plantejat mai una lectura de la Bíblia a la llum del relat de Babel. Segons aquest relat, la diversitat era una maledicció que generava enfrontaments.

No obstant això, seria molt injust acusar l'Israel de l'Antic Testament d'etnocentrisme sense reconèixer que tots els pobles, en un moment o altre de la seva història, han tingut pretensions d'exclusivitat. Ningú no està exempt de la temptació de la prepotència.

En canvi, a la Pentecosta es capgira tot i s'anuncia una nova perspectiva que supera Babel; un punt de vista des del qual, sense monopolis ni exclusivitats, cadascú pot reconèixer la grandesa de Déu en la seva vida, perquè rep un missatge de Déu que sintonitza amb els seus referents i li resulta significatiu. A la Pentecosta no es reconstrueix la unitat prèvia al desastre de Babel, sinó que, tot assumint la diversitat, hom la transcendeix. La varietat és acollida com una riquesa. Aleshores, es recupera el sentit original de la Pentecosta: la festa jueva de la collita, de les primícies, de l'abundància.

La convivència en la diversitat, tot i ser força utòpica, ha d'esdevenir l'horitzó vers on adreçar-se.

Josep Otón
(El reencantament postmodern, Ed. Cruïlla-Fundació Joan Maragall, Barcelona 2012)

TEMPS D'ESTIU

Descans-Recreació

Les vacances inviten a trencar amb el ritme sovint frenètic de la rutina. Un passatge de l'evangeli de Marc ens il·lumina: Jesús envia els Dotze a predicar (6,7-11). Acabada la missió, Jesús els invita a descansar (6,31s). Ell els diu: «Veni ara vosaltres sols en un lloc despoblat i reposeu una mica». Perquè hi havia tanta gent que anava i venia, que no els quedava temps ni de menjar. Se n'anaren, doncs, amb la barca tots sols cap a un lloc despoblat.

Jesús envia els apòstols a treballar, i Ell mateix els envia a descansar. Hi ha un descans pagà que és divertiment, alienació, sovint a base d'esperit de vi. I el que cal és l'Esperit diví: hi ha un descans cristià que és recreació. Aquesta paraula té un sentit molt dens: re-crear, tornar a crear. Vam ser creats a imatge de Déu, però aquesta imatge es clivellà a causa de la rutina, la mediocritat en la nostra vida evangèlica, la professionalitat sense ànima en el nostre apostolat i la insensibilitat davant les necessitats del poble sense evangelitzar. Tenim necessitat de ser re-creats en la identitat carismàtica, en l'autenticitat de la nostra vida evangèlica, en el fervor de l'esperit, en la responsabilitat del nostre compromís apostòlic.

Però, mentre vivim, som sempre com fang en mans del terrisser: no ha estat fixada la forma pel foc del forn, el Terrisser ens pot recrear. Ell ho vol fer: Veniu a descansar. És el temps oportú de llegir, pregar, passejar...

P. Ignasi Ricart, claretia

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

- 5. ■ **Dilluns** (lit. hores: 2a setm.) [Nm 11,4b-15 / Sl 80 / Mt 14,13-21]. Mare de Déu de les Neus, i altres advocacions: Àfrica, Blanca, Eivissa, Remel...; sant Osvald, rei anglès; santa Afra, mr.
- 6. □ **Dimarts** [Dn 7,9-10.13-14 (o bé: 2Pe 1, 16-19) / Sl 96 / Lc 9,28b-36]. Transfiguració del Senyor, popularment: el Salvador, situada per tradició al mont Tabor (s. iv); sant Just i sant Pastor, noiets germans mrs. d'Alcalà d'Henares.
- 7. ■ **Dimecres** [Nm 13,2-3a.26-14,1.26-30.34-35 / Sl 105 / Mt 15,21-28]. Sant Sixt II, papa (grec, 257-258), i els seus quatre diaques, mrs.; sant Gaietà (*Cayetano*, Vicenza 1480 - Nàpols 1547), prev., fund. Teatins (CR, 1524).
- 8. □ **Dijous** [Nm 20,1-13 / Sl 94 / Mt 16,13-23]. Sant Domènec (Domingo) de Guzmán (†1221), prev. d'Osma, fund. Dominicans (OP) a Tolosa de Llenguadoc (1215) per combatre els albigesos.
- 9. ■ **Divendres** [Os 2,14b.15b.19-20 / Sl 44 / Mt 25,1-13]. Santa Teresa-Beneta de la Creu (Edith Stein), mr. carmelitana, copatrona d'Europa; sant Domicià, bisbe; sant Romà, mr. (s. III); sant Esteve, bisbe i mr.
- 10. ■ **Dissabte** [2Co 9,6-10 / Sl 111 / Jn 12,24-26]. Sant Llorenç, diaca hispànic i mr. a Roma (s. III); sant Deodat o Adeodat, proletari.
- 11. ■ **† Diumenge vinent**, XIX de durant l'any (lit. hores: 3a setm.) [Sv 18,6-9 / Sl 32 / He 11, 1-2.8-19 (o més breu: 11,1-2.8-12) / Lc 12, 32-48 (o més breu: 12,35-40)]. Santa Clara (Assís 1193-1253), vg., fund. Clarisses (OSC, 1212), patrona de la televisió; sant Tiburci, mr.

Edició: MCS del bisbat de Lleida, c/ Bisbe 1, 25002 Lleida, tel. 973 268 628; a/e: mcs@bisbatlleida.org
Web: www.bisbatlleida.org - Dip. legat B. 52212-2000 - Realització: Impresión Offset Derra, s.l.

Per publicar notícies, les podeu enviar a: mcs.bisbatlleida@gmail.com

Per publicar dades a l'agenda, aneu al web del Bisbat de Lleida (<http://www.bisbatlleida.org>), apartat Agenda, i entreu les dades

Per col·laborar econòmicament amb la Delegació de Mitjans de Comunicació Social del Bisbat de Lleida: Banco Sabadell-Atlàntico: 0081-0455-94-0006223737